Holger Andersen: Forinden jeg vender mig til den Debat, der fandt Sted her i dette Ting i Gaar Eftermiddags i Anledning af det sidste Folkeforbundsdelegeretmøde i Genève, ønsker jeg med Henblik paa de Spørgsmaal, jeg var inde paa i min Tale i Gaar, endnu kun at sige, at der fra det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Side har været fremdraget en Række særlige sønderjydske Spørgsmaal, som jeg under Hensyn til Tiden her ikke skal komme ind paa. Jeg ønsker imidlertid at give de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til Kreditforholdene i Sønderjylland, min ubetingede Tilslutning og ønsker at støtte den Henvendelse, han rettede til den høje Regering om at gribe ind overfor disse Forhold.

Jeg skal derefter vende mig til det sidste Folkeforbundsdelegeretmøde i Genève og knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der fremsattes i Gaar fra mine to meddelegeredes Side, de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. Moltesen. Det konservative Folkepartis Ordfører Hr. Pürschel udtalte i sin Finanslovtale det Ønske, at den danske Offentlighed med største Opmærksomhed vilde følge Forhandlingerne ved Folkeforbundsmødet i Genève, og henviste til, at han allerede ved tidligere Lejligheder, naar Finansloven var til Behandling, havde udtalt sig i Overensstemmelse hermed. Dette Ønske er jo i enhver Henseende berettiget; det er beklageligt, at den store Offentlighed herhjemme i Danmark ikke synes at følge de ogsaa for vort Land og dets politiske Stilling yderst vigtige Forhandlinger med større Opmærksomhed, end Tilfældet er. Hvorledes man end vurderer Folkeforbundets Virksomhed i de Aar, der er gaaet, saa vil der neppe kunne være nogen Tvivl om, at det i stigende Grad er ved at blive en politisk og folkeretlig Magtfaktor, hvis Virksomhed griber dybt ind i de internationale Magtforhold, og som paa mange Omraader vil kunne medføre en dybtgribende Omformning af disse, der er af største Betydning for Forholdene Staterne imellem; og der kan jo ikke være nogen som helst Tvivl om, at dette i allerhøjeste Grad vil blive Tilfældet, saafremt den Protokol, der blev Resultatet af dette Aars Forhandlinger, virkelig bliver ophøjet til gældende Folkeret.

Jeg beklagede, at der fra den store Befolknings Side vistes en forholdsvis ringe Interesse for Sagen, og jeg finder, at dette i nogen Grad har faaet et beklageligt Udtryk, ikke mindst fra Hovedstadspressens Side. Et Blad som „Berlingske Tidende" havde ikke sendt nogen Korrespondent derned, et Blad som „Nationaltidende" sendte mod Slutningen af Mødet en Korrespondent derned. Ved Begyndelsen af Folkeforbundsmødet var de andre større Blade: „Politiken", „Social-Demokraten" og „København" repræsenterede, men jeg maa beklage, at de paagældende Blades Redaktioner mente det rigtigt paa et yderst vigtigt og spændende Tidspunkt at kalde deres Korrespondenter hjem, medens de ene ved at være paa Stedet var i Stand til paa fyldig Maade at underrette den danske Offentlighed om Begivenhedernes Udvikling i Genève. Jeg vil haabe, at netop den stærke Fart, der kom i Begivenhederne efter Maanedens Midte, paa et Tidspunkt, da disse Korrespondenter var vendt hjem, med Fremtiden for Øje maa vise de paagældende Redaktioner, at det i højeste Grad er i den danske Offentligheds Interesse at blive fyldigt orienteret om de Forhandlinger, der finder Sted dernede.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte i denne Forbindelse ogsaa om den Instruktion, som medgives de delegerede ved Folkeforbundsmøderne, og han udtalte, som han allerede tidligere havde gjort, at han ønskede denne drøftet i det udenrigspolitiske Nævn. Han spurgte den højtærede Udenrigsminister, hvorledes han stillede sig til denne Tanke. Det ærede Medlem har jo allerede tidligere rettet en saadan Forespørgsel til den højtærede Udenrigsministers Forgænger, og jeg vilde finde det ganske naturligt, om en saa vigtig Ting som den Instruktion, der medgives de delegerede til Folkeforbundsforsamlingen, i Forvejen bliver gjort til Genstand for Drøftelse i det udenrigspolitiske Nævn. Ved det Møde, den interparlamentariske Union afholdt i Bern og Genève umiddelbart forud for Folkeforbundsdelegeretforsamlingens Sammentræden, holdt den fremragende tyske retslærde og Medlem af den tyske Rigsdag, Professor, Dr. jur. Walther Schücking et meget instruktivt, fortræffeligt Foredrag om Parlamenternes Kontrol med den udenrigske Politik, et Foredrag, som gav Anledning til en meget dybtgaaende Diskussion paa den interparlamentariske Unions Møde i Bern, og ved denne Lejlighed stillede jeg til Supplering af de Forslag, Professor Schücking havde fremsat, et Forslag om udtrykkelig at optage en Bestemmelse om, at Instruktionerne til de respektive Landes delegerede i Folkeforbundsforsamlingen i Forvejen skulde forelægges i de respektive Landes udenrigspolitiske Kommissioner eller udenrigspolitiske Nævn, som